

OBSAH

ČÁST I.

PŘEDMLUVA	Strana 3
ÚVOD	5

I. kapitola

OSVÍCENSTVÍ A POČÁTKY OBROZENECKÉHO OBRAZU DĚJIN	11
1. <i>Přehledy českých dějin na přelomu 18. a 19. století</i>	11
A. Osvícenství, josefinismus a dobneriáni	11
B. František Martin Pelcl (1734-1801)	14
C. Josef Dobrovský (1753-1829).....	19
D. František Pubička (1722-1807)	23
E. Pelcl, Dobrovský a Leopold II.	26
F. K. L. Woltmann a historický romantismus	27
2. <i>Romantismus a obrozenecký historismus</i>	31
A. Zemský patriotismus a dějiny	31
B. Josef Jungmann (1773-1847)	34
C. Podvržené Rukopisy a romantismus	38
D. Mladí jungmannovci: Palacký a Šafařík	42

II. kapitola

OBROZENECKÝ OBRAZ ČESKÝCH DĚJIN	49
1. <i>Palacký a Šafařík ve 20. a 30. letech 19. století</i>	49
A. Palacký jako začínající historik	49
B. Palackého "Geschichte von Böhmen I."	53
C. Slovanské společenské řády u Palackého	57
D. Šafaříkovy "Slovanské starožitnosti"	59
E. Rozklad slovanské demokracie podle Palackého	62

2. <i>Náměty obrozenecké historiografie</i>	65
A. Veřejnost a Palackého historická metoda	65
B. "Německý" feudalismus a "český" liberalismus u Palackého ...	70
C. Počátky husitství podle Palackého	75
D. Dějiny, společnost, nacionalismus	79
E. Palacký a Tomek před r. 1848	83
F. "Nepolitické" dějiny: Rössler, Vietz, Vögel	87
3. <i>Historikové v revoluci 1848-1849</i>	92
A. Palackého koncept českých dějin na prahu revoluce 1848-1849	92
B. Historikové a frankfurtský parlament	96
C. Palacký jako historik v politice revoluční doby	99
D. Palacký, Helfert, Sabina a Arnold mezi minulostí a přítomností	103
E. Revoluční docenti: Bruna a Springer	106
F. Tomek a Palacký po revoluci	110
G. D'Elvert, Chlumecký, Šembera a Schmalfuß v revoluci i po ní	111

III. kapitola

HISTORIOGRAFIE V ČESKÝCH ZEMÍCH

V 2. POLOVINĚ 19. STOLETÍ	115
---------------------------------	-----

1. <i>V dobách nového absolutismu</i>	115
A. Tomek a porevoluční politika Lva Thuna	115
B. Tomkova synchronická metoda rakouských dějin	119
C. Pokus o českou encyklopedii a Palackého výklad husitských válek	123
D. Palackého konflikt s českým zemským výborem a poměr ke Guizotovi	126
E. Dvojí historický konzervativismus: Tomek a Ranke	130
F. Editor Erben a moravská historiografie v 50. letech 19. století	134
G. Palackého ideál novověku v Jiřím z Poděbrad	135

2. <i>České dějiny jako polemika mezi Čechy a Němci</i>	142
A. Spor o pravost Rukopisu královodvorského 1858-1860	142
B. Palacký opět jako historik v politice	149
C. České a německé historické spolky	153
D. Spor o husitství mezi Höflerem a Palackým	156
E. Německý a český koncept českých dějin	160
F. Palackého věk jagellonský	163
G. František Palacký na sklonku života	166
3. <i>Pozdní obrozenecká historiografie</i>	170
A. Tomkova syntéza českých dějin	170
B. Historická věda: její popularizace a zodbornění	174
C. Obecné dějiny a česká identita	179
D. Oborová a tematická specializace	184
a) Česká literatura jako kulturní dějiny	184
b) Slavistika, balkanistika a dějiny umění	189
c) Dějiny práva	192
d) Hospodářské a sociální dějiny	198
e) Edice	201
E. Antonín Gindely a pražská univerzita	203
F. Mladí docenti: Goll a Rezek	206

ČÁST II.

IV. kapitola

HISTORIOGRAFICKÝ POZITIVISMUS A GOLLOVA ŠKOLA	211
1. <i>Spor o pravost Rukopisů, jeho předpoklady a důsledky</i>	211
A. Palackého historiografické dědictví	211
B. Masarykovo "Athenaeum" a počátky moderní vědecké diskuze	214
C. Česká a evropská historická věda	219
D. Gebauer a Masaryk na počátku sporu o Rukopisy	222
E. Goll proti pravosti Rukopisu královodvorského	225
F. Tomek a Kalousek proti Gollovi	228
G. Masarykova sociologická metoda a pravost Rukopisů	234
H. Bezprostřední dopad sporu o Rukopisy	236

2. Zrání historiografického pozitivismu v Čechách	240
A. Univerzitní a muzejní směr českého historického bádání	240
B. Rezek: nové české kulturní dějiny	243
C. Goll: historiografie jako věda	245
D. Goll: vědecká historiografie jako genetický dějepis	247
E. Goll: genetický dějepis a kritika pramenů	250
F. Goll: genetický dějepis a historická syntéza	253
G. Rezek: historická syntéza a politika	256
H. Pokusy o jiné pozitivistické inspirace	261
I. Historiografický pozitivismus a ti druzí	265
3. První generace Gollovy školy	271
A. Goll, Rezek, Masaryk a konec původního realismu	271
B. Gollovi žáci a profesionalizace české historiografie	276
C. Josef Pekař jako mladý historik	280
D. Profesní začátky Friedricha, Bidla a Novotného	285
E. Šusta, Pekař a nové metodologické vzory	289
F. "Český časopis historický" a vědecká prestiž Gollovy školy	294
4. Palackého jubileum r. 1898 a česká historiografická reflexe	298
A. Jubilea r. 1898 a jejich společenský kontext	298
B. Palacký r. 1898 Gollovými očima	303
C. Pekařova bilance vývoje české historiografie v letech 1848-1898	306
D. Palackého jubileum r. 1898 a počátky sporu mezi Masarykem a Gollovou školou	311
E. Palackého jubileum v dalších interpretacích	315
F. Palacký, Lippert, Bachmann a Gollova škola	318
ZÁVĚR	325
POZNÁMKY	335
PRAMENY A LITERATURA	373
SEZNAM ZKRATEK	383
RESUMÉ	385
OBSAH	389